विटूषकः । ही ही एतत्खलु सीधुपानोद्वेजितस्य मत्स्यण्डिकोपनता ।

विटूषकः । एषा नातिपरिष्कृतवेशोत्सुकवदनैकाकिनी मालविकाटूरे वर्तते ।

॥ पत्रं ३१ ॥

विटूषकः । अथ किं ।

विटूषकः । एषा तरुराजिमध्यान्निष्क्रान्तेत एव परिवर्तमाना दृश्यते ।

विटूषकः । एषापि भवानिव मदनव्याधिना परिमृष्टा भविष्यति ।

मालविका । अशोको ललितसुकुमारदोहदापेक्ष्यगृहीतकुसुमनेपथ्य उत्कण्ठिताया मम शोकमनुकरोति । यावदस्य प्रच्छायशीतले शिलापट्टके निसन्नात्मानं विनोदयामि ।

विटूषकः । श्रुतं भवतोत्कण्ठितास्मीत्यत्रभवती मन्त्रयते ।

॥ पत्रं ३२ ॥

विटूषकः । इरावतीमिवाटूरे प्रेक्षे ।

मालविका । हृदय निरवलम्बनादतिभूमिलङ्घिनो मनोरथाद्विरम । किं मामायासयः ।

विटूषकः । सांप्रतं भवतः निःशंसयं भविष्यति । एषार्पितमदनसंदेशा विविक्ते ननु बकुलावलिकोपगता ।

विटूषकः । किमिदानीमेषा दास्या दुहिता तावदुरुकं संदेशं विस्मरति ।

बकुलावलिका । अपि सुखं सख्यै ।

मालविका । अहह बकुलावलिकोपस्थिता । स्वागतं ते । उपविश ।

॥ पत्रं ३३ ॥

बकुलावलिका । हला त्वमिदानीं योग्यतया नियुक्ता । एकं ते चरणमुपनय यावत्सालक्तकं सनूपुरं करोमि ।

मालविका । हृदय अलं सुखितया । उपस्थितो ऽयं विभवः । कथमिदानीमात्मानं मुञ्चेयं । अथ वैतदेव मे मित्रमण्डनं भविष्यति ।

बकुलावलिका । किं विचारयसि । उत्सुका खल्वस्य तपनीयाशोकस्य कुसुमोद्गमे देवी ।

विटूषकः । किं खलु न जानासि । अकारणाद्देवीमामन्तःपुरनेपथ्येन योजयिष्यतीति ।

मालविका । हला मर्षयेदानीं ।

बकुलावलिका । अयि शरीरमसि मे ।

विटूषकः । चरणानुरूपस्तत्रभवत्या अधिकार उपक्षिप्तः ।

॥ पत्रं ३४ ॥

विटूषकः । पारयिष्यसि तत्रभवत्यामपराद्धुं ।

इरावती । कन्ये निपुणिके शृणोमि बहुशो मदो किल स्त्रीजनस्य विशेषमण्डनमिति । अपि सत्यो लोकवादो ऽयं ।

निपुणिका । प्रथमं लोकवाद एव सत्यसत्यः संवृत्तः ।

इरावती । सच्चित्रिशंसिना स्नेहेनालं । कथय कुत इदानीमवगमितं दोलागृहं प्रथमागतो भर्ता न वेति ।

निपुणिका । भट्टिन्या अखण्डितात्प्रणयात् ।